

HECE AYLİK EDEBİYAT DERGİSİ YIL: 27 SAYI: 314 ŞUBAT 2023 ISSN 1301-210X

HECE

ŞUBAT 2023

314

EŞİK

İbrahim Demirci / Ditmek, Didiklemek, Didişmek, Didinmek / 5

ŞİİRLER

Cahit Koytak / Göge Kazılan Kuyular / 7

Osman Özbahçe / Molozya Cumhuriyeti / 10

Yaşar Bedri / Âh! / 16

Ali Sali / Sisin Ettikleri 3 / 17

Mehmet Ayıcı / Savrulma Sevinçleri / 19

Eyyüp Akyüz / Balkon / 20

Şenol Korkut / Nazlı Yıldız Kutlu Ay / 21

Şadi Oğuzhan / Bu Gidişle Yağmur / 22

Bilal Can / İbn Musa'nın Serüveni / 23

Ahmet Tepe / Eylülün Rengi / 25

Erhan İksamuk / Geçmişe Ertelenen Geçmiş / 26

Mahmut Hatunanaoğlu / Her Şeye Recycle / 28

Hande İkbâl / Poetika / 29

Galip Puse / Ağır Bir Söz Söyle Beni Utandır / 30

Ali Tacar / Kendini Uçan Kuşlar / 32

Beyza Bala / Her Şeyin Ortancası, Kardeşlerin En Küçüğü / 34

Mustafa Yıldız / Üç Mevsim / 35

Sinan Altındağ / Saye / 36

İsmail Kurağ / Belki Bu Kez Gelmeyen Haklıdır / 37

Ali Yılmaz / İlkbahar Valsi Eşliğinde Düşündüklerim / 38

ÇEVİRİ SAYFALARI

Mutallip Seydulla / Unutuş Saray ı / Suyun Yelkovanı / Kaybolan Sözler / 39

KUR'AN: HERKESE İNEN KİTAP

Cahit Koytak / 'Alâ' / Yüceler Yücesi / Aşkın / Sûresi / 41

YAZI

Ali Galip Yener / Küreselleşme Sonrasında Hakikat Karşısında Yazar ve Sorumluluğu Üzerine Notlar / 44

Birsen Karaca / Edebiyatta "Ötekilik" Durumları / 49

OKURYAZARIN NOTLARI

İbrahim Demirci / Şule Gürbüz'e İtirazım Var / 60

DOSYA: 2022'DE ŞİİR

Mehmet Solak / Sunuş / 61

Arif Ay / Ali Göçer'in Dağ Yüklü Şiirleri / 63

Faruk Uysal / Şair Yaşadığı Zamanla Sınırlı Değildir / 67

- Alaaddin Karaca** / Süreyya Berfe'nin Şiirinde 'Bilememe' Evresi *Yavaş Yavaş Bilemiyorum* / 71
Yılmaz Daşcıoğlu / Mesafe ve Menzil: İhsan Deniz'in Son Kitabı *Kuşların Adasına*'daki Şiirleri / 75
Mehmet Özger / *Her Şey Geçtiğinde*: Hüseyin Karacalar Şiiri / 79
Bayram Zıvalı / Yalağuzlar İçin Kılavuz: Yüz Elli Nefes Kristali / 82
Emre Öztürk / Şairin Emin Yürüyüşü: *Keşif Bedeli* / 88
Halil Ünal / Yücel Kayıran'dan Bir Yolculuk Vaadi: *Statis* / 91
Ertuğrul Rast / Atakan Yavuz'un *Düşerken Söylenecek Şarkılar* Kitabı Üzerine Okuma Notları / 94
Mehmet Yılmaz / *Olağınhiçç*'in Evreninde Anlam Arayışı / 98
Yunus Emre Altuntaş / Dergilerde Şiir I (2022) / 101
Mustafa Uçurum / Dergilerde Şiir II. (2022) / 109

ÖYKÜ

- Ayşe Çelikkaya** / Hayaller Konuşur mu Usta? / 117

ŞİİR GÜNDELİKLERİ

- Ömer Aksay** / Şiire Dair Kaydedilen Notlar / 119

BAŞKA BAKIŞ

- Mehmet Solak** / Sınırlı Sorunlu Eleştiri / 124

PORTRE

- Mehmet Ayıcı** / Ne Kadar Sakinsin Öyle / 126

YAKIN BAKIŞ

- Fahri Tuna** / Fahri Tuna ile Edebiyat Söyleşisi / 128
Arzu Özdemir / *Kırklanmış Portreler'e* Kırk Kere Maşallah / 134
Mehmet Kurtođlu / *Kırklanmış Portreler* / 137
Ayşenur Gülsüm / Aradığımız Yerler, Bulduğumuz Benzeyişler ve Güzelliđi Çoğaltmak Hakkında / 140

YAZI

- Mustafa Everdi** / Sanatçının İnsan Olarak Portresi / 142
Kudret Ayşe Yılmaz / Şiirin Şiiri / Aşkın Hâlleri / 148

ÇEŞİTKENAR

- Mustafa Kara** / Süheyl Ünver'den Aforizmalar / 150
Hasan Arslan / Göğün Çekim Kuvveti ya da Sen Şifâsın, Gökyüzü Şifâ / 152
Hayrettin Durmuş / Bir Ocak Serüveni / 154
Hece Dergisi Kahramanmaraşlı Edebiyatseverlerle Bir Araya Geldi / 156
Yaşar Kaplan Vefat Etti / 158
Duyuru / 159

KİTAPLIK

- Senanur Budak** / Hermann Broch'la *Edebiyat ve Felsefe* Üzerine / 160
Faruk Uysal / Önsözün Kitap Hâli / 163
Ahmet Testici / Ev: İkametten Ötesi / 166

İbrahim Demirci

DİTMEK, DİDİKLEMEK, DİDİŞMEK, DİDİNMEK

Bu dört sözcüğün anlamını rahmetli Rasim Özdenören Ağabeyimizin yaptığı gibi sözlüklere bakarak da verebilirdim ama öyle yapmayacağım, belleğimdeki-
lerle yetineceğim.

Çocukluğumda yapağı yahut yün ditme işini daha çok ninem yahut annem yapardı. Evin genç kadın veya kızlarının yün dittiklerini hatırlamıyorum. Gençlerin bu işten uzak durmaları veya tutulmaları için kolaylığından ötürü de olabilir, zorluğundan ötürü de. Yün tüccarı Ali eniştemizden alınmış yapağı yahut yatak, yorgan, yastık ve minder içlerinden çıkarılmış ve nerdeyse keçeleşmeye yüz tutmuş yünlerin yıkanıp kurutulduktan sonra didilmesi, yumuşatılıp kabartılması için bu işe özgülü bir demir tarak da kullanılırdı ama ditme daha çok elle yapılırdı. Ditmek, yünü veya pamuğu pıtrak, çerçöp gibi yabancı maddelerden temizlemek, bir bakıma liflerine ayırmak demektir. Didilen yün, istenirse uygun kalınlıkta biçimlendirildikten sonra eğirilip ipe dönüştürülürdü.

Sadece yün veya pamuk değil, haşlanmış tavuk yahut et de didilir, uygun parçalara ayrılır. Ditmek insan eliyle olur da didiklemek öncelikle tavuklara mahsustur. Didiklemek, ditmenin yinelenen ve çoğalan biçimi gibi. Yiyecek bulmak arzusuyla toprağı veya çöplüğü didikleyen tavuk hoş görülür de marulu yahut lahanayı didikleyen tavuk kışkışlanır. (Bazı yörelerimizde gagaya “dided” dendiğini biliyor muydunuz?)

Ditmek, didilen nesneyi daha yararlı ve kullanışlı duruma getirmeyi amaçlarken didiklemekte sanki didikleyenin arayışı ve yararı öne çıkmışa benziyor. Fransızların “détective” sözcüğünü dedektif’e “détecteur” sözcüğünü “dedektif”e çevirmiş olmamızda dilimizde “didikleme”nin bulunuşunun da bir etkisi olduğu söylenebilir. Ama onların “détecter” eyleminde bir araç kullanmak söz konusudur. Bizim didikleşmelerimiz ise araçsız yapılır: ellerimizle. Ditmek için de didiklemek için de iki elimizi de kullanmamız gerekir. Tek elle yapılacak bir ditme veya didikleme, ne yakışır ne de istenen sonucu verir.

Gözlerimizle (bakışlarımızla) veya dilimizle (sözlerimizle) bir ditme yapabileceğimizi sanmıyorum ama göz veya söz, didikleme işinde kullanılabilir.

Didişmenin olabilmesi için birden çok özne gereklidir. İki kişi birbiriyle didişebileceği gibi, daha çok kişi de didişmeye katılabilir. Böylesi didişmelerde ellerin, gözlerin, sözlerin yanına ayaklar bile karışabilir ve didişme tepişmeye -ha-

fazanallah- zabıta vak'asına dönüşür; çatışma, dövüşme, vuruşma riski belirir ve büyük gürültü çıkar.

Bir insanın kendi nefsiyle didişmesi ise çoğu zaman sessizce vuku bulur. Kişinin kendi benliğini dittiği, didiklediği bu özel ve öznel didişmede ne ellere ayaklara, ne gözlere ihtiyaç vardır: İşleyen bir zihnin, etkin bir bilincin ve bunları somutlaştıracak bir dilin bulunması yeterlidir. Annesinin bir davranışını, babasının bir sözünü kavramaya çalışan bir çocuğun içindeki çetin didişmeyi çoğu zaman o anne veya baba bile fark etmeyebilir. Evlilik teklifiyle karşılaşan bir genç kızın veya dul hanımın, açıkça veya ima yoluyla rüşvet önerisine muhatab olan bir görevlinin zihinlerinde cereyan eden didişmeleri bazen kendileri bile dile getirmekte güçlük çekerler.

Bilim insanlarının çabalarını, gerçek veya zihinsel nesnelere, olgularını, işleyişleri ditme, didikleme, ilkelere ve yasalara bağlama işi sayabiliriz. Şairler, yazarlar, belki bütün sanatçılar da, eserlerini oluştururken bir bakıma ditme, didikleme, didişme içindedirler. Kimi sanatçıların ditmeyi, çözmeyi, çözümlenmeyi öncelendiği; yararlı bir halı dokunsun, sağlam bir kumaş örülsün diye didindiği; kimi sanatçıların da didikleme yahut didişme peşinde koştukları söylenebilir. Kimi sanatçılar, kendileriyle didişmekten bırakın gökyüzündeki güneşe, aya, yıldızlara, bulutlara bakmayı, kâselerindeki çorbayı veya ağaçtaki serçeyi bile görmezler, görmezler. Kimileri toplumsal sorunları didiklemekten hoşlanırlar ve sayfalar dolusu mülâhazalar döşenir; kimileri cinsiyetlerini didiklemekten hoşlanırlar; ciltler dolusu ahkâm keser.

Gelmiş geçmiş yüzlerce tanrı veya tanrıçayla didişenler de vardır; evrenin, zamanın ve mekânın yaratıcısı olan biricik Tanrı ile didişmeyi iş edinenler de. Bunlar arasında didişmek için didindikleri Tanrı'nın Kitab'ını bir kez olsun merak edip okumayanların bulunması tuhaf bir olgudur.

Not-1: Yazının başında sözlüğe bakmayacağımı söylemiştim ama dayanamayıp baktım: Ditmek, eski Türkçede "tıtmak" biçimindeymiş. Demek ki geçmişten bugüne hem yumuşamış hem incelmış: Yaşasın yumuşama, var olsun incelik!

Not-2: Bu yazı için belleğimi dittiğimi, kendimle didiştığimi söyleyebilirim ama "didindim" diyemem; öyle dersem abartmış olurum. "Kahrolsun abartma!" demeyeceğim ama abartmanın benden/bizden uzak olmasını dilerim.

Cahit Koytak

GÖĞE KAZILAN KUYULAR

Ruha Kazılan
Kuyular
Beyne
Kazı
lan
Ku
yu
l
a
r

I

*Mumun özü,
balmumu değil, ışıktır.”
Saint – Exupéry*

benim balçığıma,
senin de kül rengi kanatlarına,
Tanrı, ‘kader’ değil,
şiir üflemiş olmalı ki,

ikimizin de yüreğini,
kuzum, GüzelSözlerinCini,
avucunun içinde sıkıp açtıkça,
sıkıp açtıkça Hayat,

ne ahu zar, ne çılgılık,
ne isyan, ne de
başka bir sanat,

hep şiir, hep şiir,
ve ‘şükür’ uç veriyor
dilimizin ucunda.

II

- "Yazıp çizerken bütün bunları,
yoksa, biz aslında,
altın kafalı Ovidius gibi,
hikâyemize girip çıkan
ruhların, rüzgârların,
şair bulutlarının,
sözcük yağmurlarının
ten ve biçim arayışlarını mı
anlatmak istiyoruz, ne dersin, G.S.C.?
güzel sözlerle kanatlı
vefah cinim benim?"

- "Bence, ruhların değil, efendimiz,
yani birden çok ruhun değil,
bir biçime, bir kalba sığmayan,
kendinde bulduğuyla doymayan,
doyamayan,
hep aynı huzursuz ruhun,
şairin kendi ruhunun,
değer ve anlam arayışlarını
ve kuşkusuz sanat arayışlarını
anlatmak istiyorlar
yazdıklarıyla, efendimiz.

III

öyleyse, keçi çobanlarının da,
felsefe doçentlerinin de
kendî içlerinde olup bitenlerle
benzerlikler, yakınlıklar bulacakları,

kaynak suyu gibi arı duru,
yürek vuruntusu gibi dokunaklı,
ama rüzgâr gibi de uğultulu
sözler bulalım, GüzelSözlerinCini!

dilimizin altında bulamazsak,
kuyular kazalım orada
göğe yukarı doğru!

*hiçbir şey yapamazsak,
ipsiz uçurtmalar salalım
kâğıttan tayyareler,
şirin soluğuyla,
dilin ötesine,
aklın ötesine,
kalbin ötesine,*

*bilginin, sanatın,
hayalin, gerçeğin,
hayatın ve ölümün ötesine!*

IV

göge kuyular kazalım, evet, evet,
dipsiz kuyular, G.S.C.¹

bilgiyle, erdemle,
sanatla döşenmiş yollar,

dar ya da geniş,
düz ya da dolambaçlı

kılcallar, kılcallar, kılcallar,
bilinçaltı, bilinç üstü ağları...

Kaza Kaza

elinde ne kazma, ne kürek,
ne de alnında madenci feneri,
niye kazıp duruyorsun içini
böyle kurşunkalemle?

“Nuh Nebi'den bu yana
geçen binlerce yılın özeti,
işte bu taş gibi susan adam
ve onun çektikleri!”

dedirten birini mi
bulup çıkarmak istiyorsun,
kaza kaza kendi içinden?
söyle, bu mu niyetin?

13 Aralık 2014

¹ Güzel Sözlerin Cini

Osman Özbahçe

MOLOZYA CUMHURİYETİ

etrafımda kavga gürültü eksik olmuyor
buldukları biçimi tekrarlayıp duran insanlarla dolu şehir
güneşin doğduğu topraklarda süt dili için biriken şiir
kalbimin dibinde
incecik bir kültür tabakasıyla kaplanmış
bizim evin duvarlarıyla sınırsız sınır ülke

kalbimin kalbiyle özlüyorum seni
ruhumun ruhuyla

yağmur yeryüzünü suluboya resme dönüştürüyordu
bizim evin duvarlarıyla sınırsız sınır
gökten renkler ve fırça darbeleri aynı anda iniyordu
böyle anlarda dünya bir sorun olmaktan çıkıyor
böyle anlar hayatın kendisi olup çıkıyor
gökyüzünde yıldızlar ışıklı bir şehrin caddeleri

-dondurma
limon böğürtlen karamel güvertürlü
sakın yanlış alma

etrafımda kavga gürültü eksik olmuyor
kalbimin kalbiyle
ruhumun ruhuyla özlüyorum seni
şiirin seni solduran bir kader ideolojisine dönüşmesinden öyle korkuyorum ki. fosforlu haplar fosforlu dondurma fosforlu cevriye. oysa güneş yavaş yavaş, sindire sindire yok ediyor beni. çık aradan sököl serp kaos eşiği negatif diyalektik sert okulların arka sıralarında navigasyonda yazmaz bu yollar. yıka yıka yazmak istiyorum. kaos eşiği negatif şiir.

-sokak bitti
ev çekilmiyor
bizim aile komple karantine

güneşin doğduğu topraklarda süt dili için biriken şiir
içinde bulunduğum durumun ifadesi
a priori tekvin teorisi
böyle anlarda dünya bir sorun olmaktan çıkıyor
nefesim bütün çayır çimende
incecik otları dalgalandırıyor

a priori tecrübe etmeksizin demektir
sıfırın üstünde sıfır
sınırın üstünde sınır
güneş fabrikasında çalışan işçiler
her gün yeni bir format
sek hakikat
upuzun bir güne dönüşmüş hayat sıfırın üstünde sıfır
yapay zekâ arıyor seni otomatik aramalar cevap kabul etmiyor
upuzun bir güne dönüşmüş bankalar
cevap kabul etmiyor seni sesli mesajlar

Bütün gürültüsü patırtısı içinde dünya sessiz bir dünya. Artık kimse konuşmuyor. Onların yerine paketler konuşuyor. Standart paketler, standart formlar. Her yerde reklam dili. Sahtekârlık dili. İkiyüzlülük dili. Şairlerin dili. Akademisyenlerin dili. Hasan Beyin dili. Hortum Ablanın dili. Bir kişi de çıkıp bana sen Türkiyenin ruhusun demedi. Türk şiirinin turistleri. İslâmiyet dininin turistleri. Hiçbirine anlatamadım dil çökerse anlamsızlık hüküm sürer. Şiirin değeri metnin sunduğu sularda değildir. Sanatsal örüntüdedir. Şiir doğru şiir yanlış. Bi de kendimi israf ettim. Şiir cevap anahtarı değildir. Bi de kendimi israf ettim.

şans - talih - kader - kismet
tayyare bileti
türk şiirinin turistleri
islâmiyet dininin turistleri
neyi temsil ediyorlarsa onu imha ediyorlar
sürüde sırada farklı renk yok
almak satmak almak satmak
yüzyılın icadı yazar kasa
parça parça ettim

etrafımda kavga gürültü eksik olmuyor
adaletim müftü fetvası kadı hücceti vali emri
insanlar almak satmak
insanlar market fundamentalizmi
parça parça ettim
hotmail kabul etmedi gmailden attım
düşünce tarihi mozaik beton
insanın özü almak satmak
parça parça ettim

Sonu siyasete, toplumsala çıkan yollar bombalandı. Zafer kazanılacak nokta kalmadı. Her yeri fethettiler. Ey sular, musluk suları anlıyor musun. Bütün kavunları, karpuzları Türk usulü dilim dilim kestiler. Afganistandan Akdenize Türk yayı çektiler. Molozya Cumhuriyeti. Türk düşmanlığını prestije dönüştüren adamlar. Anlıyor musun musluk suları. Türk şiirinin turistleri. İslâmiyet dininin turistleri. Anlıyor musun Hepsi. Hepsi yüksek makamlar. Konu kapitalizm değil. Açık şiir kapalı toplum değil. İnsanı sistemin çöplüğü sistemin deposu yaptılar. Parça parça ettim. Bir şiir kaldı. Apartman boşluklarından görünen minareler. Canlarım benim. Şehrin boşlukları. Taştan tuğladan hazır betondan kardeşlerim. Deppolarım. Dilbilgisi kuralarım. Bir müslümanın bir müslümanı selamlamasındaki nokta. Bir insanın güneşle konuşmaktan başka çare kalmamasındaki nokta. Evinin sınırlarıyla güneşin sınırları arasındaki nokta. Anlıyor musun musluk suları. Bankaların kârları. Hepsi. Anlıyor musun Hepsi. Doğru varsa kapat. Yanlış varsa kapat. Kalıntıya dönüşmüş birkaç kelime. Apartman boşluklarından şehir boşluklarından görünen birkaç kelime. Şiir kelime şiir müzik şiir bilinçakışı. Adamların birer birer kaçı. Anlıyor musun Hepsi. Ölümde de hayatta da insanın yenedemediği bir güç var. Buna güven. Şiir yazarken özgürlüğün tadını alıyorum. Buna. İnsanın tadına. Türkiyenin adına. Böyle değil. Bütünüyle değil. Öyle bir şiir yaz ki şiir öyle bir dil kullan ki dil aşılınsın. Aşınınsın anlamsızlığa ilişkin ne varsa. Cesur deney korkak sürpriz. Açık açık yaz: Şiir neye yarar? Sanal dünya insan sesini kesti. Bi de kendimi israf ettim. Elbet çiçekli ırmaklı bir bahçede neşeleneceğim günler de gelecek. Açık açık kazanacağım. Çelişkiniz biçiminde ürettiğim boşluklardan geleceğim. Apartman boşluklarından harikalığımı kaybetmiş adamlardan. Türk usulü dilim kavunlardan. Çelişkili çekilişli çisentili. Çizgili defter çizgili yağmur. Belirli bir çizgide geleceğim.

Çelişki derinlemesine kavrayış metodu. Şiir metodu resim metodu. Mağlubiyet günlerinin dibinde Hortum Ablanın dizlerinin dibinde hazır beton metodu. Çağlar durur çağların dibinde. Anlıyor musun musluk suları. Bütün bağlar, sınıfsal sorunlar, psikolojik eşik, hepsi bam. Özgürlere bam. Esirlere bam. Hasan Beye Hortum Ablaya. Bu şiirin hiçbir yerinde kullanmadığım süngere. Hepsinden güçlü yüksek

bir adama dönüyorum. Böyle değil. Herkesle kavgaya hazır. Herkesi yenmeye hazır. Böyle değil. Güçlü değil. Mümkün olabilir belki daha iyi. Ayakkabılarının içinde eli cebinde daha iyi.

Bitkoin Safiye takla attırdı yatırımcılarına
Herkesin damarlarında bir pıhtılaşma
Dünya İnternet Ağı İnsan Geni Projesi
Defteri Kebirde yazılı hepisi
*“Selçuklu Ülkesinde
Defterden dışarı kalmış bir çiftlik yer yoktu.
Kamu defter içinde mektuptu.”*
Osman mektuptu
Safiye mektuptu
Ey eski defterler
Ey yeni defter
Yüzyılın icadı yazar kasa
Parça parça ettim

Ey defterler
Çizgili yağmur
Parça parça ettim
günümüz şiirinde sürekli tekrarlanan kelimelere bak. hangileri diye sorduğunda aklına kelime gelmiyor. kelime yok şiirde. eşzamanlı insanlar özdeş hayatlar. türk şiirinin sıkıntısı bu. harika fikirlere dayalı mısralar yok. hiçe hiç. yoka yok. öncü niteliklerini sildiler şiirin. molozya cumhuriyeti. elbette cumhuriyeti. her yerde kolayca görülebilecek bir dil. belki de çıkış yolu kelimeler değil
dil değil
saf irade doğa kanunları
insanın fırtınaya dönüşmesi
şiirde resimde müzikte
teknikler zamanla katılaşır. katılaşma klişe demektir. yenilik üretemez. yenilik yerleşik değeri yıkar, yıktıkça ortaya çıkar. katılaşmayla gelenek oluşur. çizgili. çelişkili. çisentili. geçmiş öylesine parlak güçlü bir ışık ki kimse kendini alamaz ondan. başkası olamaz.

Bi de kendimi israf ettim
Ben oysa ülke içinde ülke
Şiirde resimde müzikte
Boşluk icat edilmemişti
Kardeşlerimi sayıklayan şehirde
Parça parça ediyor beni güneş
Işıkları, beyaz gömleği, şiiri

Yazdığım şiirin beni buraya getireceğini biliyordum
Açık açık yaz: Şiir neye yarar?
ceketimin üstüne bir ceket daha giydim
çevrimdışı süpürge kapak
edebiyatsız edebiyat traktör kapak
araya başka iş alma
boşluk ilan et bitir gitsin
boş laf dolu şiirler ağız dolusu gevezelikler
gerçek bir dil bulmam lâzım
sabah ezanı serçe civıltıları
ruhumun açıklaması birkaç satır
bitir gitsin sanat eseri geçmişten bugüne kronolojik bir sıra içerisinde gittikçe kar-
maşıklaşıyor. fare tıkladıkça anlam değişiyor. çalışırken sağdan soldan gelen sesler
geçmişe gidildikçe konular kişiler çok net. bi de bize bak. çevrimdışı süpürge kapak.
traktör kapak. hayır. böyle değil. akan sular değil. el üstünde tutulan adamlar. prestijli
adamlar. bir nehir gibi inip kalkarak uzayan sokak
sert okulların dibinde inleyen yoksulluk
seninle benim aramda
sınırsız sınır
ceketimin üstüne bi ceket daha giydim

etrafımda kavga gürültü eksik olmuyor
ara rengin peşinde herkes
anlamı çoğaltan belirsizliklerin
bitir gitsin prestijli adamlar. özdeş yaşamlar. halkın içinde, halkın gözünde havalı
adamlar. ceplerinde türkiye haritaları. halkın gözünde havalı olmaya ne var. halk sıra
demektir. sıraya girmiş insan demektir. sıra dışı birey değeri kazanmış demektir. fert.
yücelsin fert. yücelsin edebiyat. açık açık yaz: şiir neye yarar? sadece sinemaya vakit
ayırabilen halk. masal küstün mü. roman küstün mü. hikâye küstün mü. şiir, eleştiri,
dergi, kitap. sizin için çıkış yolları arıyorum. örneğin insan hicri takvime göre daha
uzun yaşıyor. ama siz insan değilsiniz. işte burda tıkanıyorum. kalbimin kalbiyle.
ruhumun ruhuyla tıkanıyorum. sizin için çıkış yolları arıyorum. Şairler şairlere karşı
zafer kazanmak için yazıyor. Böyle değil. Kabileler halinde yaşıyorlar. Böyle değil.
Her kabile bir kişilik. Yüz kişi on kişi hepsi bir. Kişilik cumhuriyeti. İkinciye yer yok
değil. Birbirlerini sevmiyorlar. Böyle değil. Ben şiirin her zaman modern bir fikir
olduğuna inandım. Tabiata bir türlü sıra gelmedi. Sıra gelmedi bulutlarınıza. Öpü-
şebilmek için bıyıklarımı kestim. Sırtımda yazın kralı tişört. Elimden geleni yaptım.
Şekil tutmuyor şiiriniz. Ya katı ya sıvı. Değil. Böyle değil.

hepsi benim kelimelerimle yazıyor
içi boş ağız dolusu gevezelikler
ağlarken benim gülerken benim
konuşun dergiler belgeler
konuşun kayalar

şairler şairlere yazıyor
akademisyenler sisteme
oysa ilim satırlarda değil
kalplerde saklanır
sistemden çıkamayan dil
divanda fuzuli
hecede fuzuli
serbestte fuzuli
sek hakikat
çok hakikat
emniyet duygumuzu güçlendirmeyen arkadaşlar
batık gemi kayıp eşya bürosu
güneşin doğduğu topraklarda
süt dili için biriken şiir
fuzuli

parça parça ediyor beni güneş
ışıkları, beyaz gömleği, şiiri
çizgili çelişkili çisentili

Yaşar Bedri

ÂH!

-seyhan erözçelik için, gene âh ile.

şifacım mürşidim 'siz' derken kelebeğe
çevirir bahtımızı kırık şarlara

kalbi kırılan dalın acısıyla bir zaman
yıkılırdı dengimiz otağın kapısına
efendim bu kapıdan geçer diye
uykumu eksik bırakıyorum âh ile

ahımız kalsın kaç bilinmezle alınır kapı
dalğınlığımıza gelirdin, oğul hakkıdır diye

bildim seni eksilen dalın boşluğundasın
olmayacak duaydı dirsek teması, kalsın
üstümüzü örtüyor serinliğimiz
âh!.. ile dokunduğum hatırasın

her nefis kırıldığı yerde eşkin verir
alsın rengimizi bozkır, "üstü kalsın!"

koşu bitince döneriz
sakar cinler kalbin sılasına yerleşir
deli donuyla kuyuda kaldım hayli zaman
yasımızı çektiniz

beke dedim geçicidir kalp ağrısı
bir sansar gülüşü, bir hatıra, bir im!
çekilir deniz, söner, 'mumdan kayıklar'
güzel olabilirim